

de digitale
AlleMansKroniek

Redactie: Ap Middelkamp, Roland Oosting en Jan Roelof de Haan
Reacties en bijdragen naar redactie@assermannenkoor.nl 6-1

**D
U
O
H
N
I**

- * Van de voorzitter.....pag. 2
- * Getver,pag. 3
- * Verandering.....pag. 4
- * Brahms en Soefi.....pag. 5
- * AlleMannenKennen.....pag. 6
- * Logo Knip Kwis.....pag. 7
- * Foto's Potgrondactie 2019.....pag. 8
- * Samenstelling huidig bestuur.....pag. 9

Van de voorzitter

Mannen,

Zoals altijd begin ik met jullie allen aan te spreken als mannen, dat klinkt zo vertrouwd en bovendien zijn we ook een mannenkoor en wat voor een koor!

Ons laatste optreden, na de potgrondactie, is enorm goed ontvangen. Van allerlei kanten kwamen de complimenten binnenstromen; mooie balans bij de stemmen, goede dynamiek, vrolijke uitstraling en ga zo maar door. Dat hebben we toch maar weer goed gefikst onder leiding van Marco. Hij heeft daar een groot aandeel in gehad.

Overigens de potgrondactie en onze hulp bij de Superbike hebben een goed resultaat opgeleverd. Het weer speelde ook een rol, eindelijk geen regen bij de potgrondverkoop, maar bij de Superbike was het weer niet al te best, en koud! Fijn dat zoveel leden hun bijdrage hebben geleverd, dank jullie wel!

Tja ,wat staat ons te wachten in de nabije en iets verdere toekomst?

Nog een paar repetities voor de vakantiestop en nog een paar als de zomer ten einde loopt om ons voor te bereiden op ons **concert in Ravenswoud** samen met het koor uit genoemde plaats en ons **jaarlijks concert** in november, ditmaal in de Bron.

We hebben het er maar druk mee, maar de nieuwe liederen beginnen al mooi vorm te krijgen.

Midden in de zomer, op 24 augustus, hebben we weer de mogelijkheid om bij Lessche in zijn tuin en garage een **gezellige BBQ** te beleven.

Het zou fijn zijn als jullie in grote getale komen. Een mooie gelegenheid de oude en nieuwe leden de kans te geven elkaar informeel te spreken en samen te genieten.

Als het koud wordt, gaan de vuurkorven aan zodat het altijd aangenaam blijft.

En dan in 2020.

We gaan, zoals het er nu uitziet, naar Texel, om op het **bevrijdingsfestival op 5 mei**, op te treden. Samen met het koor uit Texel willen we op die manier herdenken dat in het laatste halfjaar van de tweede wereldoorlog achthonderd jonge mannen uit Texel dwangarbeid moesten verrichten, met het graven van verdedigingswerken en tankgrachten in het Asserbos en het Balloërveld. Dit om de geallieerde troepenmachten tegen te houden.

De mannen bivakkeerden in het Port Natal, schoolgebouwen en later ook bij Assenaren thuis.

De viering van de vrijheid heeft dus een speciale betekenis voor Texel en Assen.

Voor het koor een gelegenheid om weer eens iets samen met de partners te doen. Vroegere tijden gaan misschien herleven. Over het hoe en wat gaan de besturen van de koren op 22 juni in bespreking. De uitkomsten laten we het jullie weten!

En dan nog het **Korenfestival in Zeist** in September. We hebben in Nijverdal de smaak te pakken gekregen en willen deze traditie proberen voort te zetten.

Mijn dank gaat uit naar het werk dat alle commissies en mijn medebestuurders hebben verricht. De goede communicatie met elkaar levert mooie resultaten op.

Rest mij jullie allen een mooie zomer te wensen. Mochten jullie huis en haard verlaten voor avonturen in de nabijheid of in het verre onbekende, **geniet ervan en kom veilig en gezond terug.**

Walter Zijlstra

Getver, dit lijkt wel een lesje van die Kunst...

door:

Wim Kunst

Ik kan het niet ontkennen: net als uit die van heel veel ouwe kerels hoor je ook uit mijn mond wel eens de verzuchting: "Wat gaat de tijd toch snel...!" Nee, een deur is voor mij niet zó open of ik trap hem in. Maar hoe komt dat nou en is er ook wat aan te doen? Let op, dit kon wel eens op een lesje van de schoolmeester gaan lijken.

Wetenschappers zijn het er niet over eens, maar er zijn een paar theorieën.

Ten eerste is één jaar relatief meer voor een kind van vijf dan voor een man van pak 'm beet zeventig. Voor het kind is het een vijfde van zijn leven, voor de man eenzeventigste. Een jaar weegt daarom minder zwaar als je ouder wordt. Het is immers maar een klein deel van je leven. Het maakt minder indruk en duurt voor je gevoel dus minder lang.

Ten tweede gaan veel lichamelijke processen langzamer als je ouder wordt. Je hart gaat klopt trager, je dopamineniveau loopt terug, je verwerkt informatie langzamer en je stofwisseling vertraagt. "Veel van die klokken draaien in een jong lichaam nu eenmaal sneller dan in een ouder lichaam. Misschien dat daarom de dagen als kind zo lang leken en de tijd van de ouderdom zo snel voorbijgaat", schrijft de psycholoog Douwe Draaisma in zijn boek 'Waarom het leven sneller gaat als je ouder wordt'.

Ten derde zijn je hersenen veel actiever als je nieuwe ervaringen opdoet. Je slaat dan veel meer details op in je geheugen. Daardoor lijkt het alsof de tijd veel langer duurt dan in werkelijkheid het geval is. Als kind staat het leven bol van de nieuwe belevenissen en bijzondere indrukken. Als je ouder wordt doen gewoonte en gewenning hun intrede. Sleur en hersenloze routine zijn dodelijk voor je tijdsbeleving. Voor je het weet zijn er jaren voorbijgegaan zonder dat je er noemenswaardige herinneringen aan hebt. En bij elke hartslag realiseer je je dat je dichterbij de dood bent.

Lekker dan...

De vraag is natuurlijk kunnen we hier wat aan doen? Eh... Jawel. Zorg dat je regelmatig iets nieuws doet. Leer een nieuwe taal, word toerist in je eigen stad, leg je leven vast. Houd je brein scherp en blijf bewegen. Je brein scherp houden met nieuwe impulsen zit niet alleen in nieuwe dingen *doen*, maar ook in de mensen om je heen. We zijn nu eenmaal niet meer zo veel als vroeger in de gelegenheid om nieuwe vrienden te maken. Daarnaast zijn we ook kieskeuriger en staan onze hersenen - hoe ruimdenkend we onszelf ook vinden - gewoon minder open voor het onbekende, voor onbekenden.

Voordeel van bij een club - als het Asser Mannenkoor - gaan is dat je meteen een gemene deler hebt: één verschil minder om te overbruggen. Als je tot de categorie 'Een clubje? Mij niet gezien!' behoort kun je het ook zo zien: je gaat iets doen wat je heel leuk lijkt (zingen dus) en daar zijn ook andere mensen. Die ook graag willen leren zingen.

Prachtig allemaal. Ik doe iets nieuws (Spaanse les), leg mijn leven vast, ik tennis bij Amelte, ik zing bij een koor en nóg lijkt het een eeuwigheid te duren voor het weer donderdagavond is.

Ging de tijd maar wat sneller. Is *daar* niks aan te doen?

VERANDERING

door: Roland Oosting

Soms is verandering nodig en het geeft altijd ongemak voordat je beseft dat het toch wel nodig was. We zijn nu bijna een jaar op weg met onze nieuwe dirigent Marco en al meer dan een jaar met een bestuur dat ook voor bijna de helft veranderd is.

Naar mijn mening is de verandering van Bert naar Marco de grootste verandering. Een totaal andere aanpak tijdens de repetitie, een lossere aanpak van het koor levert een koor op dat met plezier zingt, tenminste dat zijn de geluiden die ik opvang. Wat me lichtelijk stoort is dat niet iedereen met de nieuwe vrijheid even goed kan omgaan. Ik heb nu twee keer opnames beluistert van het koor, één opname tijdens de repetitie en de opnames van het potgrondconcert. Ik was enigszins verbijsterd toen ik tijdens het potgrondconcert nog twee leden in gesprek hoorde terwijl we al aan het zingen waren. Gezelligheid staat bij mij hoog in het vaandel maar als Marco aanwijzingen geeft en een flink deel van de mannen is met elkaar aan het woord (al dan niet over de partituur) gaat er toch veel verloren. We hebben de stemming er tegenwoordig goed in, laten we proberen om dat vast te houden en niet te veel te kletsen tijdens de repetitie. Ik hou er over op, het is al zo oud als het koor en zal altijd wel blijven. Nieuw repertoire, een mooie mix van klassiek en wat meer moderne stukken (nou ja, voor ons dan) geven een ander beeld van het koor. We kunnen ons publiek beter bedienen denk ik. Als je terug kijkt naar de afgelopen tien jaar dan zie je een constante lijn van modernisering. Wat mij betreft houden we dat vast. Ik weet niet of jullie het gemerkt hebben maar we hebben een hartstikke actief bestuur. Als het door gaat gaan we volgend jaar naar Texel om de 5 mei viering op te luisteren. Dit soort zaken komt niet vanzelf, hier wordt aan GEWERKT. Half juni gaat er een delegatie naar Texel om e.e.a. te bespreken.

Bach en Soefi

Bach en Soefi? Dé Bach? Ja, Johann Sebastiaan Bach, één van de grootste componisten, zo niet dé grootste componist aller tijden.

En Soefi dan? Het Soefisme is een verzamelnaam voor verschillende mystieke stromingen in de islam. De Soefi's kenmerken zich door een eenvoudige levensstijl en zijn in de loop der eeuwen sterk beïnvloed door Indiase en christelijke mystiek. Een bekend voorbeeld zijn de derwisjen met hun mystieke muziek en wervelende dansen. Daarnaast kent het Soefisme vele beroemde middeleeuwse dichters. Door de eeuwen heen zijn de Soefi's door de orthodoxe Islam vaak onderdrukt en vervolgd.

In Nederland kennen we ook een Soefibeweging. De onlangs overleden oud-minister van Financiën, Witteveen was één van de voormannen. Deze beweging kenmerkt zich door verdraagzaamheid en broederschap en zoekt naar de overeenkomsten tussen de verschillende wereldgodsdiensten, als Christendom, Jodendom, Hindoeïsme, Boeddhisme en Islam.

Maar hoe breng je nu Bach en Soefi samen? Via de muziek!

Dat deed onlangs het NBE, Nederlands Blazers Ensemble, in de Oosterpoort in Groningen. Samen met o.a. een aantal Iraanse gast musici: Haleh Seyfizadeh, zangeres, en Ali Chausari, tarspeler (tar een traditioneel Iraans snaarinstrument). Met de leden van het NBE brachten ze een aantal (bewerkte) delen van de Hohe Messe van Bach en van traditionele Iraanse melodieën ten gehore. Een indrukwekkend concert! We waren diep onder de indruk, er een ging een wereld voor ons open, zeker ook door de Iraanse muziek en poëzie.

Zo merk je elke keer weer: muziek kent geen grenzen. En leidt hopelijk tot (meer) begrip en verdraagzaamheid. Hoewel, ik denk dat zo'n concert aan Trump verspild zou zijn geweest!

Gerrit Eerland

• ALLE MANNEN KENNEN

Deze keer maken we nader kennis met iemand wiens wieg ver buiten Assen stond, nl in het Zuid-Hollandse Giessendam. Tegenwoordig is deze plaats samengevoegd met het buurdorp tot Hardinxveld-Giessendam.

Dit huidige AMK-lid is **Wim van Dijke**.

Wim vertel eens wat over jezelf.

Mijn geboortehuis was een boerderij van waaruit ik als kind ben opgegroeid. In Giessendam heb ik de basisschool en daarna de LTS afd. metaal bezocht.

Na de LTS kon ik een bedrijfsopleiding volgen en kwam toen tot de ontdekking dat een meer algemene opleiding, waar ik eerder geen zin in had, toch wel handig zou zijn.

Daarom heb ik eerst de Avond-Mulo en daarna de 4 jarige Avond-MTS (werktuigbouwkunde) gevolgd.

Daarna moest ik in militaire dienst met als legerplaats Gilze-Rijen. Na korte tijd kwam men tot de ontdekking dat ik aardig kon voetballen en werd ik gevraagd om lid te worden van het legerplaats elftal. Dus mijn hele dienstitijd heb ik voornamelijk doorgebracht met training en sport.

Na mijn militaire dienst ben ik gaan werken in de scheepsnieuwbouw bij de firma Damen. Eerst op de tekenkamer, maar na de nodige tijd kwam mijn baas tot de ontdekking dat ik ook wel meer kon en doordat hij een werf had gekocht in Foxhol, die niet al te best liep, werd mij gevraagd om daar orde op zaken te stellen.

Ik was inmiddels getrouwd en woonde in Sliedrecht. Mijn vrouw zag het niet zitten om te verhuizen naar Foxhol, want in die tijd rook het door de aardappelmeelfabrieken, niet altijd even lekker in die omgeving.

Nadat de werf in Foxhol beter ging draaien ben ik overgestapt naar een andere werf, maar het duurde niet zo lang of mijn oude baas kwam met vraag of niet terug wilde komen.

De firma Damen breidde zich steeds meer uit en er werden scheepswerven gekocht of opgezet in verschillende buitenland. De leiding berustte steeds bij het eigen bedrijf en zo belandde ik enkele jaren in Roemenië met Hoogezand als uitvalsbasis. Daarna heb ik nog vijf jaren in Oekraïne gewerkt.

Het vele werk in het buitenland bracht met zich mee dat ik veel van huis was en mijn vrouw het alleen moest zien te rooien.

Omdat we wel naar het noorden wilden verhuizen hadden we inmiddels een stuk grond gekocht en samen met de burens daar een dubbele woning op gezet.

In 2001 zijn we in Assen komen wonen. Nadat mijn dienst bij de firma Damen was geëindigd ben ik nog een jaar werkzaam geweest bij de Marine. Dit om een schip, dat opgekocht was door de overheid maar waar nooit meer iemand naar omkeek, van de ondergang te redden. Deze werkzaamheden werden uitgevoerd onder de naam van mijn oude werkgever.

Wat zijn zoal je hobbys?

Naast klussen o.a. bij de kinderen, vraagt ook de flinke tuin de nodige aandacht.

Daarnaast is klaverjassen een belangrijke hobby. De dinsdagavond is altijd bestemd voor deze kaarthobby. En natuurlijk is het Asser Mannenkoor een plezierige bezigheid.

Door: Geurt Rutten.

LOGO KNIP KWIS

We hebben in de logo's van bedrijven zitten knippen.

Raad van de restanten de naam van het bedrijf.

Stuur de oplossingen in een mail naar:

redactie@assermannenkoor.nl

en maak kans op een heerlijke taart !

Inzenden **vóór 1 juli a.s.** Veel succes !

25ste Potgrond-actie 2019

Lamke: heeft de PG-actie al 25 x georganiseerd.

Gerrit geeft startsein van de actie en ontvangt de eerste zak.

De "snertdames" zorgden elke zaterdag rond twaalf uur weer voor een heerlijke kop snert.

Ons bestuur:	Functie en naam:	Commissie-lid of aanspreekpunt:
	Voorzitter: Walter Zijlstra	PR-cie Concert-cie
	Secretaris: Henk Bessems	Reis- en Actn-cie
	Penningmeester: Ap Middelkamp	Potgrond-cie
	Vice-voorzitter: Fons van Tol	
	Bibliothecaris: Jan van Veen	Muziek-cie
	Lid: Henk Jager	Lief en Leed-cie
	Lid: Hans Noord	Lief en Leed-cie

Seizoen 18/19
laatste repetitie
27 juni 2019

Seizoen 19/20
eerste repetitie
29 aug. 2019